

13 Μαΐου 2013

2a

τὴν ζ' πράξιν τῆς Ζ' οἰκουμενικῆς συνόδου τὰ λείψανα τῶν ἁγίων ἐδόθησαν τοῖς πιστοῖς ὡς πηγὴ σωτηρίας, ἀρύονται δ' ἐξ αὐτῶν πάντοτε βοήθειαν οἱ δεόμενοι βοήθειας. Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ ζ' πράξιν τῆς Ζ' οἰκουμενικῆς συνόδου οἱ περιφρονοῦντες τὰ ἅγια λείψανα κληρικοὶ μὲν ὄντες καθαιροῦνται, μοναχοὶ δὲ ἢ λαϊκοὶ ἀφορίζονται. Δέον ὅμως κατὰ τὴν τιμὴν καὶ σχετικὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων λειψάνων νὰ ἀποφεύγηται πᾶσα δεισιδαιμονία καὶ καθόλου ὑπερβολή¹.

Ἐν τῇ Δύσει ἤδη λίαν ἐνωρὶς ἐνομοθετήθησαν διατάξεις ὀρίζουσαι τὸν τοῖς ἁγίοις λειψάνοις ὀφειλόμενον σεβασμὸν².

Ἡ μεγάλη ἀξία ἀποδιδομένη εἰς τὴν κατοχὴν ἁγίων λειψάνων καὶ ἡ προσπάθεια πρὸς τὴν διὰ παντὸς τρόπου κτήσιν τοιούτων ἠνάγκασε τοὺς Ρωμαιοὺς αὐτοκράτορας λήγοντος τοῦ δ' αἰῶνος νὰ νομοθετήσωσι διατάξεις ἀφορῶσας εἰς τὴν προστασίαν τῶν λειψάνων τῶν μαρτύρων.

Ἦδη κατὰ τοὺς χρόνους τῶν διωγμῶν μεγίστης ἀπέλαυον τιμῆς τὰ λείψανα τῶν μαρτύρων³. Τηλικαύτης ἀπέλαυον κατὰ τὸν ζ' αἰῶνα τιμῆς αἱ ἀλύσεις τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ὥστε πᾶν εὐτυχῆς ἐλογίζετο ἐκεῖνος δ' ὅστις θὰ ἐδύνατο νὰ κτήσῃται καὶ ἐλάχιστα ἐκ τοῦ σιδήρου αὐτῶν ρινῆματα ἔστιν ὅτε κατὰ κέλευσμα τῶν Ρώμης ἐπισκόπων ἀπορριζόμενα⁴.

αὐτοῦ νιοῦ γενόμενον, ἀπέθηκε τοῖς λειψάνοις τῶν ὑπὲρ ἐκείνων θανόντων χάριν καὶ δωρεὰν τοῦ Παναγίου Πνεύματος ὅπερ ἡ ἐκκλησία καταμαθούσα προθύμως ἀπεδέξατο καὶ τοῖς μετ' ἔπειτα παρέδωκεν. "Οὐ ἀληθῶς χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος προστέθη τοῖς ἁγίοις λειψάνοις μαρτυροῦσι πολλοὶ τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς ἐκκλησίας συγγραφέων καὶ σοφοὶ καὶ ἅγιοι τὰ διὰ λειψάνων γενόμενα θαύματα» κέξ.

¹ Οὕτω τὴν συνήθειαν ἐπισκόπων τινῶν αἵτινες κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν ἁγίων ἀνήρτων ἐκ λαίμου ἅγια λείψανα ἀπεδοκίμασεν ὁ κανὼν 6 τῆς ἐν Βρακάροις (Braga) ἐπαρχιακῆς συνόδου ἔτ. 675 ὀρίσας ἵνα εἰς τὸ ἐξῆς ὡς κατὰ τὸ παρελθὸν τὰς λειψανοθήκας φέρωσιν ἐπὶ τῶν ὤμων οἱ Λευῖται οἱ δ' ἐπίσκοποι οἱ θέλοντες αὐτοὶ νὰ φέρωσι τὰ ἅγια λείψανα ὀφείλουσι νὰ βαδίζωσι πεζοί.

² Οὕτω λ. χ. κατὰ τὸν κανόνα 2 τῆς συνόδου Τολήτου ἔτ. 597 ὁ Ὀστιάριος τοῦ ναοῦ ὄφειλε καθ' ἑκάστην ἐσπέραν νὰ ἄπτη κηρία πρὸ τῶν ἁγίων λειψάνων. Mansi, 10, σ. 478, Harduin, 3, σ. 535.

³ Οὕτω παρὰ τοῦ ἀνθυπάτου Σμύρνης ἠτήσατό τις τῶν ἐπιφανεστέρων Ἐθνικῶν τῆς πόλεως ἵνα μὴ παραδώσῃ τὸ τοῦ Πολυκάρπου λείψανον πρὸς τὸ παρακωλύσαι τὴν ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν ἐπίδειξιν αὐτῶν θείων τιμῶν. Οἱ Ἐθνικοὶ ἄρχοντες τοῦ Λουγδούνου ἐκέλευσαν τὴν καῦσιν τῶν λειψάνων τῶν μαρτύρων καὶ τὴν εἰς τὸν ποταμὸν ρίψιν τῆς κόνεως αὐτῶν πρὸς τὸ ἀφανῆσαι πᾶν ἕχνος αὐτῶν. Παραπλήσια ἐγένοντο καὶ κατὰ τοὺς Διοκλητιανεῖους διωγμοὺς πρὸς τὸ παρακωλύσαι τὴν ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν προσκύνησιν τῶν λειψάνων τῶν μαρτύρων. Οὕτως αἱ ἀλύσεις τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ἐσφύζοντο ἔτι κατὰ τὸν ε' αἰῶνα πιθανῶς δὲ ἐν τῇ Ἱεροσολυμιτικῇ ἐκκλησίᾳ, κατὰ δὲ τὸν ζ' αἰῶνα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Ρώμης (ὄρα Χρυσόστομος, ὁμιλ. πρὸς Ἐφεσίους κ' 1, Γρηγορίου τοῦ Διολόγου, epist., 3, σ. 30) ἤτις ἀρχομένου τοῦ ε' αἰῶνος ἐκτήσατο τὰς ἀλύσεις ἃς ἔφερον ὁ ἀπόστολος Πέτρος ἐν τῇ ἐν Ἱεροσαλήμ δεσμωτηρίῳ καὶ αἵτινες διεφυλάσσοντο ἐν τῷ ἐπὶ τοῦ Πάπα Σίξτου τοῦ Γ' (440) ἰδρυθέντι ναῷ τοῦ ἁγίου Πέτρου εἰσαχθείσης πρὸς τιμὴν αὐτῶν ἰδίας ἐορτῆς ἀγομένης τῇ 1 Αὐγούστου.

⁴ Ὁρα Γρηγορίου τοῦ Διολόγου, epist. I 30, III 33, VI 6, VIII 35, IX 122, XII 7.

τὴν ζ' πρᾶξιν τῆς Ζ' οἰκουμενικῆς συνόδου τὰ λείψανα τῶν ἁγίων ἐδόθησαν τοῖς πιστοῖς ὡς πηγὴ σωτηρίας, ἀρύονται δ' ἐξ αὐτῶν πάντοτε βοήθειαν οἱ δεόμενοι βοήθειας. Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ ζ' πρᾶξιν τῆς Ζ' οἰκουμενικῆς συνόδου οἱ περιφρονοῦντες τὰ ἅγια λείψανα κληρικοὶ μὲν ὄντες καθαιροῦνται, μοναχοὶ δὲ ἢ λαϊκοὶ ἀφορίζονται. Δέον ὁμῶς κατὰ τὴν τιμὴν καὶ σχετικὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων λειψάνων νὰ ἀποφεύγηται πᾶσα δεισιδαιμονία καὶ καθόλου ὑπερβολή¹.

Ἐν τῇ Δύσει ἤδη λίαν ἐνωρὶς ἐνομοθετήθησαν διατάξεις ὀρίζουσαι τὸν τοῖς ἁγίοις λειψάνοις ὀφειλόμενον σεβασμόν².

Ἡ μεγάλη ἀξία ἀποδιδομένη εἰς τὴν κατοχὴν ἁγίων λειψάνων καὶ ἡ προσπάθεια πρὸς τὴν διὰ παντὸς τρόπον κτήσιν τοιούτων ἠνάγκασε τοὺς Ρωμαίους αὐτοκράτορας λήγοντος τοῦ δ' αἰῶνος νὰ νομοθετήσωσι διατάξεις ἀφορῶσας εἰς τὴν προστασίαν τῶν λειψάνων τῶν μαρτύρων.

Ἦδη κατὰ τοὺς χρόνους τῶν διωγμῶν μεγίστης ἀπέλαυον τιμῆς τὰ λείψανα τῶν μαρτύρων³. Τηλικύτης ἀπέλαυον κατὰ τὸν ζ' αἰῶνα τιμῆς αἱ ἀλύσεις τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ὥστε πᾶν εὐτυχὴς ἐλογίζετο ἐκεῖνος δ' ὅστις θὰ ἐδύνατο νὰ κτήσῃται καὶ ἐλάχιστα ἐκ τοῦ σιδήρου αὐτῶν ὀνήματα ἔστιν ὅτε κατὰ κέλευσμα τῶν Ρώμης ἐπισκόπων ἀπορρινιζόμενα⁴.

αὐτοῦ υἱοῦ γενόμενον, ἀπέθηκε τοῖς λειψάνοις τῶν ὑπὲρ ἐκείνων θανόντων χάριν καὶ δωρεὰν τοῦ Παναγίου Πνεύματος ὅπερ ἡ ἐκκλησία κατανυγθεὶσα προσθήκως ἀπεδέξατο καὶ τοῖς μετ' ἔπειτα παρέδωκεν. Ὅτι ἀληθῶς χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος προστέθη τοῖς ἁγίοις λειψάνοις μαρτυροῦσι πολλοὶ τῶν ἀρχαιωτάτων τῆς ἐκκλησίας συγγραφέων καὶ σοφοὶ καὶ ἅγιοι τὰ διὰ λειψάνων γενόμενα θαύματα» κτθ.

¹ Οὕτω τὴν συνήθειαν ἐπισκόπων τινῶν οἵτινες κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν ἁγίων ἀνήρτων ἐκ λαϊμοῦ ἅγια λείψανα ἀπεδοκίμασεν ὁ κανὼν 6 τῆς ἐν Βρακάροις (Braga) ἐπαρχιακῆς συνόδου ἔτ. 675 ὀρίσας ἵνα εἰς τὸ ἐξῆς ὡς κατὰ τὸ παρελθὸν τὰς λειψανοθήκας φέρωσιν ἐπὶ τῶν ὤμων οἱ Λευῖται οἱ δ' ἐπίσκοποι οἱ θεῖλοντες αὐτοὶ νὰ φέρωσι τὰ ἅγια λείψανα ὀφειλοῦσι νὰ βαδίζωσι πεζοί.

² Οὕτω λ. χ. κατὰ τὸν κανόνα 2 τῆς συνόδου Τολήτου ἔτ. 597 ὁ Ὅστιάριος τοῦ ναοῦ ὄφειλε καθ' ἐκάστην ἑσπέραν νὰ ἄπτη κηρία πρὸ τῶν ἁγίων λειψάνων. Mansi, 10, σ. 478, Harduin, 3, σ. 535.

³ Οὕτω παρὰ τοῦ ἀνθυπάτου Σμύρνης ἠτήσατό τις τῶν ἐπιφανεστέρων Ἐθνικῶν τῆς πόλεως ἵνα μὴ παραδώσῃ τὸ τοῦ Πολυκάρπου λείψανον πρὸς τὸ παρακωλύσαι τὴν ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν ἐπίδειξιν αὐτοῦ θεῖων τιμῶν. Οἱ Ἐθνικοὶ ἄρχοντες τοῦ Λουγδούνου ἐκέλευσαν τὴν καῦσιν τῶν λειψάνων τῶν μαρτύρων καὶ τὴν εἰς τὸν ποταμὸν ρίψιν τῆς κόνεως αὐτῶν πρὸς τὸ ἀφανῖσαι πᾶν ἔχνος αὐτῶν. Παραπλήσια ἐγένοντο καὶ κατὰ τοὺς Διοκλητιανεῖους διωγμοὺς πρὸς τὸ παρακωλύσαι τὴν ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν προσκύνησιν τῶν λειψάνων τῶν μαρτύρων. Οὕτως αἱ ἀλύσεις τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ἐσφύζοντο ἔτι κατὰ τὸν ε' αἰῶνα πιθανῶς δὲ ἐν τῇ Ἱεροσολυμιτικῇ ἐκκλησίᾳ, κατὰ δὲ τὸν ζ' αἰῶνα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Ρώμης (ὄρα Χρυσοστόμου, ὁμιλ. πρὸς Ἑβραίους κ' 1, Γρηγορίου τοῦ Διολόγου, epist., 3, σ. 30) ἤτις ἀρχομένου τοῦ ε' αἰῶνος ἐκτήσατο τὰς ἀλύσεις ἃς ἔφερεν ὁ ἀπόστολος Πέτρος ἐν τῇ ἐν Ἱεροσολήμ δεσμωτηρίῳ καὶ αἵτινες διεφυλάσσοντο ἐν τῷ ἐπὶ τοῦ Πάπα Σίξτου τοῦ Γ' (440) ἱδρυθέντι ναφὶ τοῦ ἁγίου Πέτρου εἰσαχθεῖσας πρὸς τιμὴν αὐτῶν ἰδίᾳς ἑορτῆς ἀγομένης τῇ 1 Ἀυγούστου.

⁴ Ὅρα Γρηγορίου τοῦ Διολόγου, epist. I 30, III 33, VI 6, VIII 35, IX 122, XII 7.